

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Rok XXV – Wydanie 5, Maj 2023

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Procesy nadziei

Instytut Teologiczny Życia Zakonnego (TIRL) Misjonarzy Klaretynów w Madrycie po raz kolejny zaprosił osoby konsekrowane do udziału w tradycyjnym Narodowym Tygodniu życia zakonnego w Oktavie Wielkanocy. 52. Ogólnopolski Tydzień Instytutów Życia Konsekrowanego (13-15 kwietnia 2023 r.) miał miejsce zarówno online, jak i osobiście. Zrobiło się wielkie zamieszanie. Tematem przewodnim było *Podejmowanie procesów nadziei*. S. Nadia została zaproszona jako przewodnicząca UISG do wygłoszenia przemówienia i podkreśliła ogólne powołanie życia konsekrowanego. **Bycie płodnym łonem dla proroczego życia konsekrowanego** było tematem jej refleksji, która spotkała się z bardzo pozytywnym odzewem co do świeżości i głębi jej intuicji.

Przemówienie zostało rozwinięte ze świadomością, że życie konsekrowane nie może unikać marzeń i inwestowania swojej energii w dawanie świadectwa i zaangażowanie w „przebudzenie świata”, jak wzywa papież Franciszek osoby konsekrowane.

Do obecnego kryzysu wiary dodaje się kryzys życia konsekrowanego: starzenie się, osłabienie, zmęczenie... i musimy dodać, że życie konsekrowane straciło swoje miejsca widzialności. Aby skutecznie odpowiedzieć na

te wyzwania, musimy odbyć „podróż w głąb”, do początków naszych Instytutów. Wierność charyzmatowi musi patrzeć w przeszłość, ale musi także uwzględniać terażniejszość i troszczyć się o przyszłość.

Jeśli osoby konsekrowane stracą z oczu swoją misję, w końcu stracą z oczu swoją żywotność. Żywotność wymaga głębokiego zakorzenienia w Ewangelii, świadomości własnej tożsamości i gotowości do wyjścia poza siebie, aby otworzyć się na innych poprzez życie naznaczone miłością, jedyną rzeczywistością, która może uczynić życie pełnym i owocnym.

Bycie żywotnym przenosi punkt ciężkości z działania na bycie i wymaga serca zakochanego, namiętnego, pełnego pożądania, gotowego postawić się na linii i dać z siebie. Życie konsekrowane musi coraz bardziej uczyć się języka komunii. Jest to czas tworzenia nowych relacji zdolnych doprowadzić do spotkania ze Zmartwychwstałym, które jest owocem zaangażowania mężczyzn i kobiet, przede wszystkim wierzących i zakorzenionych w dojrzałej, autentycznej wierze, która zachęca ich do poświęcenia się dla Ewangelii z odpowiedzialnością etyczną, umieszczając w centrum osobę, która zawsze była przedmiotem Bożej miłości.

Wydawca

Wydawca

- ◇ Procesy nadziei

Przestrzeń Zarządu Generalnego

- ◇ Ochrona dzieci i wrażliwych dorosłych

Ze Świata ASC

- ◇ Podróż w kierunku Eswatini (dawnej Suazi)
- ◇ Nowe role dla BLCS
- ◇ Specjalny list
- ◇ Jesteś wart Krwi Chrystusa – Okno Życia

Spis

1	◇ Wielkopostne spotkanie z młodzieżą	8
	Przestrzeń JPIC/NIVAT	
3	◇ Spotkanie online 22 marca 2023 r	9
	W Zgromadzeniu	
4	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	10
5	◇ Profesje Zakonne	10
6	◇ Urodziny: Świętujmy życie	10
7	◇ Wróciły do Domu Ojca	10

W dzisiejszej kulturze niektórzy uczeni, zastanawiając się nad żywotnością i stosując ją w różnych kontekstach i sytuacjach, wnioskuje, że nie jest to fakt indywidualny, ale synodalny.

Żywotność wzywa nas jako wspólnotę braci/siostr gotowych wyruszyć w tę piękną i pełną wyzwań podróż, stając się życiodajnym łonem, czyli miejscem płodności miłości nie tylko poprzez projekt, ale przede wszystkim jako sposób życia. Nie chodzi już o pojedynczego świadka; musi być świadectwem wspólnoty.

Wspólnoty muszą stać się miejscami, w których rodzi się życie: wspólnotami, a raczej koinoniami, miejscami, w których poprzez codzienne zaangażowanie stajemy się twórcami komunii i przechodzimy od wspólnoty życia do komunii życia. Życie braterskie jest preferencyjnym sposobem przeżywania i przejawiania stylu synodalnego w życiu konsekrowanym, a aby osiągnąć ten styl, konieczne jest przejście od prostego życia wspólnotowego do życia braterskiego we wspólnocie poprzez kultywowanie i propagowanie serdecznej, lojalnej i przejrzystej relacji międzyludzkich na podstawie braterskiej komunii.

Jeśli każda chrześcijańska odpowiedź wypływa ze spotkania z osobą Jezusa, to życie zakonne,

które ma proroczy początek, nie może powstać i rozwijać się bez głębokiego wymiaru duchowego i mistycznego. W świecie, który ma obsesję na punkcie indywidualnej potrzeby potwierdzenia siebie, spełnienie osoby konsekrowanej przechodzi przez innych. Działanie żywotne jest działaniem „wychodzącym”: w darze z siebie, w doświadczeniu paschalnym rodzi się życie. I w tym ruchu zatracania się osoba ewangelicznie odnajduje siebie. Nasze spełnienie przechodzi przez innych: „Kiedy żyjemy duchowością zbliżania się do innych i zabiegania o ich dobro, nasze serca otwierają się szeroko na największe i najpiękniejsze dary Pana”. (EG 272)

S. Nadia Coppa, ASC

Ochrona dzieci i wrażliwych dorosłych

W liście apostolskim z 7 maja 2019 r. papież Franciszek stwierdził: „Zapewnienie bezpieczeństwa nieletnim i osobom bezbronny jest integralną częścią misji Kościoła”.

W 2019 roku Zarząd Generalny opracował politykę zgromadzenia ochrony dzieci i osób dorosłych wymagających szczególnej troski w odpowiedzi na to wezwanie. Ponadto zwrócił się do wszystkich regionów i fundacji o stworzenie lub aktualizację ich polityk i wytycznych dotyczących ochrony dzieci, aby chronić osoby znajdujące się w trudnej sytuacji.

Świadomość, że słowo „zabezpieczenie” zachęca nas do podjęcia działań, aby coś się nie wydarzyło i do konsekwentnego działania, aby ktoś nie został skrzywdzony lub wykorzystany.

Termin „dziecko” odnosi się do każdej osoby w wieku poniżej 18 lat, podczas gdy „wrażliwe osoby dorosłe” odnosi się do każdej osoby w wieku powyżej 18 lat, która może potrzebować opieki środowiskowej z powodu niepełnosprawności fizycznej lub umysłowej i która może nie być w stanie w pełni dbać o siebie lub chronić się przed krzywdą lub wyzyskiem.

Wszystkie Adoratorki służą w jakiś sposób wrażliwym dorosłym lub dzieciom i naszym moralnym obowiązkiem jest zapewnienie dobrego samopoczucia i bezpieczeństwa tym osobom, kiedy są pod naszą tymczasową opieką lub nadzorem.

Rada Generalna powołała w 2022 roku komisję zgromadzeniową, która ma nadzorować ochronę dzieci i osób znajdujących się w trudnej sytuacji. Przełożone regionalne i koordynatorki fundacji poproszono o wyznaczenie osoby kontaktu dla każdej rzeczywistości, wspieranej przez komisję, w skład której najlepiej wchodziłby prawnik i psycholog. Podstawowym obowiązkiem komisji regionalnych i zgromadzeniowych jest zapewnienie ciągłej formacji wszystkim naszym członkiniom, współpracownikom i sympatykom oraz monitorowanie procesów, a także szczególna

troska o przyjmowanie i towarzyszenie tym, którzy twierdzą, że byli ofiarami wyzysku.

Podczas pierwszego spotkania Komisji Zgromadzenia i Regionu, które odbyło się online 14 listopada 2022 r., s. Lucja

Lis ASC mówiła o różnych formach nadużyć, a adw. Francesco Lozupone podkreślił obowiązki i odpowiedzialność Komisji ds. Ochrony. Obaj są członkami Komisji Zgromadzeniowej. Po ich wysłuchaniu wielu obecnych członków wyraziło potrzebę dalszej formacji na ten temat. Biorąc pod uwagę prośbę z terenu, Zarząd Generalny zorganizował kolejną sesję formacyjną w dniu 11 kwietnia 2023 r. na temat „Od ochrony do ochrony, nieletnich, wrażliwych dorosłych i społeczności”, dr Chiara Griffini swoją refleksję otworzyła pytaniem, Dlaczego trudno jest zaobserwować i trudno dostrzec czynniki ryzyka wokół nas? Wyjaśniając etymologię łacińskiego czasownika educere, wyszczególniając jego różne pochodne se – ducere – cum-ducere oraz in-ducere – ex-ducere, wyjaśniła, że jesteśmy wezwani do ex-ducere wszystkiego, co jest pod naszą opieką.

Teraz, gdy jesteśmy głęboko świadome CZYNNIKÓW RYZYKA i OCHRONY, działania zapobiegawcze, formacyjne i ochronne muszą iść w parze.

Przyjmowanie i towarzyszenie tym, którzy twierdzą, że padli ofiarą wyzysku, wymaga od nas pójścia o krok dalej we wrażliwości, jednocześnie angażując się w nadzór: nie tylko powołując wewnętrzne organy nadzoru, ale nadając im pełną funkcjonalność. Delikatnie przypomniała nam, abyśmy zadali sobie następujące pytania;

Jak się czujemy, że musimy chronić? Czego nam brakuje? Jaki opór panuje w naszych środowiskach?

Powierzono nam pracę domową, aby dokonać szczerzej oceny polityk ochrony dzieci, które zostały opracowane w odniesieniu do naszych reakcji na różne formy nadużyć, które mają miejsce w naszych własnych kontekstach.

S. Bridget Pulickakunnel, ASC

Podróż w kierunku Eswatini (dawniej Suazi)

O świcie **27 marca 2023** roku rozpoczęliśmy naszą podróż do „Królewskiej” ziemi Eswatini, aby założyć nową wspólnotę Adoratorek Krwi Chrystusa w nowej kulturze i zasiać ziarno naszego charyzmatu w ziemi Eswatini. W drodze do nowego domu towarzyszyła nam przełożona regionalna s. Lucina Johanness i s. Caritas Aloyce, jedna z radnych.

Nasza podróż do Eswatini składała się z trzech etapów: podróżowaliśmy z Dar es Salaam do Blantyre w Malawi, następnie kontynuowaliśmy podróż do Johannesburga w RPA, po czym udałyśmy się na międzynarodowe lotnisko Trzeciego Króla Mswati, gdzie przybyłyśmy o 5:50 (czas w RPA). Zostałyśmy z radością powitane na lotnisku w Eswatini przez naszych rdzennych braci, którzy byli z biskupem José Luisem Ponce de León IMC: ks. Ngwenya Zweli, radny biskupa, i ks. Giorgio Massa, IMC (Radny Misjonarzy).

Po ceremonii powitalnej udałyśmy się do stanu Manzini. Następnego dnia, 28 marca 2023 r. bp José Luis Ponce de León przewodniczył celebracji eucharystycznej dziękczynienia Bogu za naszą obecność w kościele Eswatini.

Tegosamegodniaspotkałyśmy się z Biskupem i księdzem Ngwenya Zweli na rozmowę. Biskup podzielił się z nami rzeczywistością Kościoła w Eswatini oraz przeglądem posług, jakie Kościół już oferuje społeczeństwu. Opowiedział nam o czterech innych zgromadzeniach zakonnych już obecnych w kraju i o tym, że my, ASC, reprezentujemy piątą grupę misyjną, którą przyjął Kościół Eswatini.

Po sesji ks. Ngwenya towarzyszył nam w zwiedzaniu różnych miejsc w Manzini, gdzie prowadzone są te zajęcia.

Po południowym posiłku udałyśmy się do parafii Matki Bożej Różańcowej w Makayane, gdzie my trzy ASC (s. Lilian Stuart, s. Ester James i ja) będziemy na razie mieszkać, aby uczyć się

języka i uczestniczyć w misji parafii.

Kiedy przybyłyśmy do Makayane, niektórzy świeccy przyjęli nas z miłością i po raz pierwszy w naszej nowej wspólnotcie podzieliłyśmy się z nimi naszym wieczornym posiłkiem.

Dziękujemy Bogu za to, że poprowadził nas tam bezpiecznie i zdrowo i modlimy się, aby Boża łaska była z nami, abyśmy mogli nadal odpowiadać na Jego głos i służyć ludowi Bożemu w kraju Eswatini.

S. Margarita Silvery Ngoi, ASC

Nowe role w BLCS

Nieco ponad rok od przeprowadzki do Żywej Wspólnoty Benedyktynów w Sanktuarium (BLCS), naszesiostrynadal przystosowują się, dostosowują i rozwijają w swoim „nowym” środowisku. Jedną z ostatnich zmian jest to, że nowe role przejmują s. Angela Schrage i Joan Stoverink, które tworzą Zespół Życia Wspólnoty w BLCS, każda z tytułem Koordynatorki życia Wspólnoty, skupiając się na określonym obszarze.

S. Angela koncentruje się na Oddziale Pomocy i Opieki Wykwalifikowanej, podczas gdy S. Joan koncentruje się na naszych siostrach, które mieszkają w Niezależne Życie. Dla wielu siostry rozpoczęły swoje nowe role rok po przeprowadzce z Rummy do BLCS i wkraczają, gdy s. Barb Biver wycofuje się ze swojej roli osoby kontaktowej między siostrami a personelem BLCS. S. Barb została poproszona o służbę na tym stanowisku przez rok – od mniej więcej czasu przeprowadzki do początku tego roku. Teraz dla s. Angeli i Joan nadal starają się, aby siostry czuły się komfortowo w BLCS, jednocześnie przystosowując się do nowego środowiska, co jest ich głównym celem.

„Pracujemy razem dla dobra ogółu” – powiedziała s. Angela. „Wiedziałyśmy, że to bardzo nowa rzeczywistość, więc nie chciałyśmy obciążać siostr i chciałyśmy, aby były otwarte na coś nowego”.

W tym celu utrzymanie większej otwartości i mniejszej struktury wydawało się najlepszym sposobem na rozpoczęcie. „Nie dałyśmy im zbyt wielu wskazówek. Po prostu powiedziałyśmy: spójrz i zobacz, ciesz się, dowiedz się, czego potrzebujesz. Nie kładłyśmy nacisku na wspólnotę i powiedziałyśmy, że możesz się uczyć i dowiedzieć się, co jest dla ciebie najlepsze” – powiedziała s. Angela. „Wiedziałyśmy, że coś wymyślą i były bardzo kreatywne. Wszystkie szybko nauczyły się niektórych podanych tutaj. Dowiedziałyśmy się, że to nie jest nasze, mieszkamy w czyimś domu i dowiedziałyśmy się, że BLCS ma już samo w sobie ducha wspólnoty, po prostu tam jest. Byli podekscytowani, kiedy przyjechały nasze siostry, ponieważ w tamtym czasie nie mieli zbyt wielu mieszkańców, a przy 37 nas otworzyło się nowe życie w tym miejscu”.

Możliwość bycia integralną częścią życia siostr jest ważne zarówno dla s. Joan, jak i s. Angeli. „Kiedy odwiedzam siostry, których pamięć krótkotrwała jest zagrożona, moja posługa polega na, tworzeniu chwil radości! i to jest radość” – powiedziała Siostra Angela.

Inną informacją było to, że kaplica jest używana w określonych godzinach, więc siostry muszą to obejść – w tym modlić się na wieczornej modlitwie o 16:00, bo o 16:15 wchodziła kolejna grupa. Była też korekta, jak i kiedy wydawane są posiłki. Obejmuje to nie spożywanie posiłków serwowanych w niedzielne wieczory. „W Rumie niedzielny wieczór był wyjątkowym posiłkiem” – powiedziała s. Angela. „W BLCS siostry same wymyśliły, że czasami jedzą razem w niedzielne wieczory”. Dania na wynos są dostępne w ciągu dnia w niedzielę, aby zjeść tego wieczoru, jeśli siostra woli wybrać coś na niedzielny obiad.

„Cały czas jest coś innego. Dużo się uczyć” – powiedziała s. Joan. „Mamy wspaniałego dyrektora ds. działalności. Dają siostrom okazję do wyjścia, jest dzień jedzenia poza domem i zapewniają transport”.

Zarówno s. Joan, jak i s. Angela zauważyły, że były zaskoczone, jak łatwo było siostrom wchodzić w interakcje z mieszkańcami i poznawać ich, powołując się na posługę, którą widzą między obiema grupami – siostry pomagają mieszkańcom, a mieszkańcy są dobrzy dla siostr – w tym s. Joanna i Angela. „Lubię pracować z siostrami” – powiedziała s. Joan. „Naprawdę mi się to podoba”.

Jeff Stahlhut
regionalny dyrektor ds. Komunikacji

Specjalny list

Otrzymanie LISTÓW od Pauliny Schneeberger było wspaniałym prezentem! Wielu z nas w Kolumbii słyszało wiele historii o niej i naszych siostrzanych pionierkach, które opuściły Alton, aby rozpocząć nową przygodę. W swoim pierwszym liście z Kolumbii w 1925 roku pisze do matki Latiny Cortese: „Siostry bardzo się kochają i są dla siebie dobre; wszystkie wykazują oznaki gorliwości, aby stać się świętymi siostrami zakonnymi zgodnie z naszą Świętą Regułą. Będziemy dążyć do tego, aby przyszłość przyniosła owoce”. Wyobraźmy sobie Matkę Paulinę wracającą dziś do Columbii i list, który mogłaby napisać:

Droga Siostrzo Nadio, Przełożona Generalna,

Trudno to sobie wyobrazić, ale mała grupa nas, które przybyłyśmy do Kolumbii w 1925 roku i same doświadczyłyśmy obfitych zmian, nigdy nie byłaby w stanie wyobrazić sobie, co osiągnęły te, które poszły za nami. Kiedy przybyłam do dawnej rezydencji Senator Quay, znalazłam wspólnotę emerytów św. Anny, prawdziwy znak Bożego błogosławieństwa. Wiem, że Wasza wizyta była ograniczona przez pandemię, dziękuję za umożliwienie mi podążania własną.

Chociaż było ich niewiele, siostry były pełne zapału do misji, tak jak my byłyśmy, kiedy po raz pierwszy przybyłyśmy do Kolumbii. I byłam szczęśliwa, widząc w nich ducha kontemplacji. Najbardziej uderzyła mnie ich wzajemna troska. Przyjechałam 4 marca i dołączyłam do sióstr, które zebrały się z okolicy, aby świętować nasz Dzień Założenia w Rezydencji De Mattias. Siostra Kristen prowadziła nabożeństwo modlitewne, wykorzystując swoje umiejętności obsługi komputera, aby stworzyć atmosferę, która zachęcała siostry do kontemplacyjnego doświadczenia. Każda siostra podzieliła się swoją odpowiedzią na wezwanie do życia jako konsekrowana Adorantka. Kolejną atrakcją mojej wizyty było zobaczenie Biura Sprawiedliwości, Pokoju i Integralności Stworzenia zajmowanego przez Siostrę Dani na drugim piętrze poprzednio posiadanego domu macierzystego. Siostry bardzo poważnie traktują Sprawiedliwość, Pokój i Integralność Stworzenia.

To było dla mnie piękne zobaczyć chore siostry w St. Anne's i dołączyć do nich na nabożeństwie modlitewnym przy kominku w Personal Care. Te Adorantki naprawdę rozumieją swoją rolę jako „Moc Modlitwy” dla wszystkich aktywnych duszpasterzy i dla ludzi na całym świecie. Mówiły z taką miłością o każdej z sióstr na misji.

Podsumowując, to, co widziałam, to siostry troszczące się o siebie nawzajem, kochające się nawzajem i byłam zachwycona słysząc o Przybyszach i Współpracownikach ASC, którzy nadal są obecni ze współczuciem, gdziekolwiek się znajdują.

W dniu, w którym opuściłam Kolumbię, uczestniczyłam w porannej modlitwie w Kaplicy Rezydencji De Mattias wraz z przybyszami i siostrami w odmawianiu Modlitwy Kościoła. Muzyka, przerwa na refleksje i dzielenie się były wspaniałym początkiem wspólnego dnia.

Z radością mogę Wam powiedzieć, że spełnia się nasze marzenie sprzed wielu lat. Bóg pozostaje z nami, droga s. Nadio.

*Siostra Paulina
Adorantka Przenajdroższej Krwi*

S. Margaret Washington, ASC

Jesteś Wart Krwi Chrystusa - Okno Życia

Z radością i wzruszeniem uczestniczyłam w otwarciu i poświęceniu Okna Życia w naszym domu macierzystym w Bolesławcu. To wspaniałe wydarzenie miało miejsce w uroczystość Zwiastowania Pańskiego, obchodzonej od 1998 roku w Polsce jako Dzień Świętości Życia. Inicjatywa Okna Życia mocno wpisuje się w piękny, a zarazem wymagający charyzmat ASC. Życie człowieka jest cenne, kosztowało Krew Chrystusa.

Papież Franciszek, tak jak i jego poprzednicy przypomina, że „każde życie jest piękne i święte, powinno być podziwiane i bronione. Mówiąc o odwadze prawdy tłumaczył, że chodzi m.in. „o jasne mówienie o ważnych dla siebie rzeczach i patrzenie prawdzie prosto w oczy, gdy dochodzi

do ataków na wartość ludzkiego życia od poczęcia do naturalnej śmierci i na ludzką godność, a także o nieodwracanie wzroku w obliczu zła społecznego i różnych form ubóstwa”.

Inicjatorami powstania bolesławieckiego Okna Życia są: Stowarzyszenie Wiaro-Rodzina-Życie oraz my, Siostry Adorantki Krwi Chrystusa. Otwarcie i poświęcenie Okna poprzedziła Msza św. w naszej zakonnej kaplicy, w której uczestniczyli: ASC, rodziny skupione w Stowarzyszeniu Wiaro-Rodzina-Życie, prezydent miasta Piotr Roman, przedstawiciele Policji i bolesławieckiego Szpitala im. św. Łukasza oraz zaproszeni goście. Po Eucharystii biskup legnicki Andrzej Siemieniowski poświęcił Okno Życia. W homilii wskazał na wiele wydarzeń w historii ludzkości, które można nazwać „oknami życia”. Pierwszym było stworzenie świata. Kolejnym przyjście Jezusa Chrystusa. Innym zaś będzie to, które zostało opisane w Księdze Apokalipsy jako drzwi do Nieba. Otwierane Okno Życia w Bolesławcu porównał do otwierania „biblijnego okna” dla potrzebujących.

Nasza duchowość wzywa do obrony życia zawsze i wszędzie. Zachęca do wszystkiego, co promuje życie, do bycia świadomymi tego, co zagraża życiu. Obrona życia i stawanie po jego stronie jest podstawowym elementem naszej misji ewangelizacyjnej. Uratować jedno życie to uratować cały świat!

Niech Maryja, która powiedziała Bogu „tak” czyni nas zdolnymi do współczucia i troski, aby wzruszyć się i zatrzymać przy drugim człowieku, który potrzebuje naszego wsparcia. Św. Marii De Mattias, Patronce Bolesławca, polecamy życie ludzkie, niech nasza Święta ukazuje nam postawę wiary pełnej, konsekwentnej i zdecydowanej, której owocem jest afirmacja Życia.

S. Ewa Kleps, ASC

Wielkopostne spotkanie z dziećmi

W wielu naszych parafiach spotkania dla dzieci odbywają się regularnie. W naszej diecezji Banja Luka (Banja Luka, Bośnia i Hercegowina) jest to rzadkie i szczególne wydarzenie, ponieważ po ostatniej wojnie w latach pięćdziesiątych liczba parafian zmniejszyła się o połowę, zwłaszcza młodszych pokoleń. To smutna rzeczywistość, ale odważni kontynuują i starają się robić, co w ich mocy. Wśród nich są s. Loreta Stipić ASC i nauczycielka religii Blaženka Ivekić, która 18 marca 2023 r. poprowadziła wielkopostne spotkanie dla dzieci w wieku szkolnym w siedzibie Ordynariatu Diecezjalnego Banja Luka. Wzięło w nim udział 40 dzieci (od 2 do 9 klasy) z pięciu parafii. W spotkaniu towarzyszyli im duszpasterze, którzy uczestniczyli razem z nimi.

Po prezentacji poprzez „pajęczynę” dzieci poznały Katedrę św. Bonawentury, gdzie wspólnie odprawiły Drogę Krzyżową. W auli, poprzez warsztaty, wciąż myśleli o Kościele i swojej w nim roli. Po obiedzie odbyła się loteria fantowa. Wielogodzinne radosne spotkanie zakończyło się wręczeniem wszystkim uczestnikom dyplomów z podziękowaniami. Biskup Banja Luki, Franjo Komarica, rozmawiał z dziećmi i powiedział, że jest zachwycony spotkaniem, radością dzieci i miłością, jaką żywią do Kościoła. Spotkanie wsparła Fundacja Marii De Mattias z Zagrzebia projektem „Za życiem i rodziną”.

Jak bardzo dzieciom podobało się spotkanie, możemy się domyślić po ich komentarzach:

„Chciałabym, żebyśmy mogli robić to częściej”. (Iwana)

„Dzisiaj było super, fajnie, posiedzieliśmy i poznaliśmy się. Przypomniało mi się wiele przydatnych informacji, które mogą mi pomóc w życiu: o sakramentach, o katedrze, o naszej wspaniałej małej wspólnotce. Świetnie się bawiłam i chcę wkrótce znowu się spotkać. Dziękuję za jedzenie i wspaniałe prezenty.” (Tereza)

„Dzisiejszy dzień i dzisiejszą odnowę duchową oceniam jako znakomitą, ale też więcej niż znakomitą. Chciałabym przyjść jeszcze raz, bo było bardzo fajnie. O tym, co wiedziałam, czegoś się jeszcze dowiedziałam. Było super!!! To zostanie w mojej pamięci. Dziękuję wszystkim, którzy to zorganizowali.” (Sofia)

„Dzisiaj spędziliśmy wartościowy czas z przyjaciółmi. Dowiedzieliśmy się wielu nowych informacji: jesteśmy silniejsi, gdy jesteśmy razem, powinniśmy słuchać rodziców, katedra ma kształt namiotu, ponieważ Jezus obozował wśród nas. Mam nadzieję, że takich spotkań będzie więcej”. (Łucja)

„Chcę jeszcze raz przyjść na tego typu spotkanie, bo lubię towarzystwo”. (Mateo)

„Dzięki Bogu, że mieliśmy to dzisiaj”. (Iwano)

„Z dzisiejszego spotkania przypomniało mi się wiele ciekawych informacji na temat naszej religii. Cieszyliśmy się radosną atmosferą. Już nie mogę się doczekać kolejnego spotkania.” (Una)

„Chciałabym przyjechać ponownie, ponieważ ten dzień był zabawny i niezapomniany. Poznałam nowych ludzi, nauczyłam się nowych rzeczy i dobrze się bawiłam. Przypomniałam sobie, że jesteśmy silniejsi, gdy jesteśmy we wspólnotce. Podobało mi się i nie mogę się doczekać podobnego spotkania”. (Emma)

Wspólnota: “Nowy Nazaret” - Banja Luka, Bośnia i Hercegowina

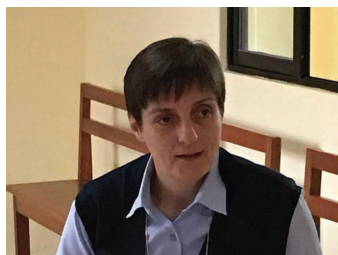

JPIC – Spotkanie online, które odbyło się 22 marca 2023 r

Osoby kontaktu ASC JPIC/VIVAT zebrały się 22 marca 2023 r., aby podzielić się planami działania w sprawie JPIC/VIVAT. Rozpoczęliśmy nasze spotkanie od serdecznego powitania wygłoszonego przez s. Rani Padayatil, koordynatorkę JPIC/VIVAT, Rzym. Zacytowała słowa papieża Franciszka: „Naszym celem nie jest gromadzenie informacji czy zaspokojenie ciekawości, ale raczej bolesna świadomość, odwaga przekuwania tego, co dzieje się na świecie, w nasze osobiste cierpienie i odkrywanie w ten sposób tego, co każdy z nas może z tym zrobić.” (LS nr 19). Była to również kontynuacja seminarium, które odbyło się w listopadzie 2022 r., i podzielenie się planem działania przygotowanym dla każdego Regionu/Delegatury/Fundacji i Misji.

S. Cecilie Milkovic wprowadziła nas do modlitwy. Odczytała zdanie z Biblii „ludzie żyli w zatwardziałości serca, nie słuchali mojego głosu”. Ona sprowokowała nas do przemiany serc, umocnienia wiary, do pracy na rzecz stworzenia, nie do niszczenia serc, ale do bycia świadkami pokoju.

S. Rani powitała s. Nadię Coppa, przełożoną generalną i podziękowała za jej dyspozycyjność i troskę okazaną

każdej siostrze ze Zgromadzenia. S. Nadia doceniła s. Rani za jej zainteresowanie i inicjatywę. Zacytowała słowa papieża Franciszka,

aby wzrastać w człowieczeństwie i zaangażowaniu oraz promować z innymi zgromadzeniami odnośnie JPIC/VIVAT. Wartość sprawiedliwości i pokoju musi być przeżywana i promowana wszędzie tam, gdzie jesteśmy. Musimy żyć według uniwersalnego braterstwa, komunii i solidarności między nami.

S. Elizabeth Müller z Schaan, s. Lourd Susai z Indii, s. Linlee Vios z Filipin, s. Cecilia Milković z Chorwacji i s. Fathima z Gwinei Bissau podzieliły się z nami swoimi planami działania. To dzielenie się było bardzo wzbogacające i pomocne dla każdej z nas.

S. Dani Brought z USA miała okazję odwiedzić biuro VIVAT International w Nowym Jorku i uczestniczyć jako przedstawiciel VIVAT w amerykańskim brunchu VIVAT w pierwszych 4

dniach 67. sesji Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet. Cel tej wizyty był czterokierunkowy i oparty na lepszym zrozumieniu: • spotkać się z przedstawicielami VIVAT International, aby lepiej zrozumieć, jak działa VIVAT • zobaczyć z pierwszej ręki i lepiej zrozumieć, jak działa ONZ • i lepiej zrozumieć, jak my Adoratorki Krwi Chrystusa jako zgromadzenie członkowskie VIVAT możemy mieć aktywny i celowy udział w VIVAT na wszystkich poziomach.

W ramach działań, w których brałam udział, obserwowałam sesje ONZ, na których swoje prezentacje wygłosiło ponad 100 ministrów/ambasadorów z różnych krajów – warto zauważyć, że każdy kraj zaczynał od wzmianki, że równouprawnienie płci i rola kobiet ma problemy na wiele różnych sposobów, następnie przystąpili do omówienia wielu sposobów i programów, które ich kraj wprowadził w celu złagodzenia tych problemów. Jej wnioski z tego doświadczenia były takie, że chociaż ostatnio miała niepewność co do skuteczności i wpływu, jaki może mieć ONZ, aby zmienić świat, każdy komponent lub każdy poziom ma swoją rolę do wykonania, ONZ, organizacje pozarządowe na ONZ, społeczeństwo obywatelskie, grupy lokalne, my Adoratorki na terenach, na których jesteśmy. Proces wprowadzania zmian na poziomie ONZ jest bardzo powolny i żmudny, ale konieczny, dlatego ważne jest, aby organizacje pozarządowe, takie jak VIVAT International, nadal działały na tym poziomie.

S. Rani Padayattil przypomniła nam o znaczeniu poparcia w naszych działaniach społecznych. Poparcie wiąże się z wyzwaniem, ale moc Krwi Chrystusa nas wzmocni. Musimy zbudować sieci skutecznego poparcia. S. Shiny Kaiyaniyl i s. Flor Manga również podzieliły się swoim doświadczeniem w popieraniu. S. Rani podziękowała i doceniła wszystkich za aktywny udział i dzielenie się.

S. Lourd Sissai, ASC
JPIC/VIVAT Koordynatorka Regionu Indie

Kalendarz Zarządu Generalnego

6 maja: Międzynarodowe spotkanie online ASC ze ślubami czasowymi

20ta Rocznicą Kaninizacji Św. Marii De Mattias

Program

7 maja: Pielgrzymka do ACUTO

13 maja: okrągły stół online

14 maja: Celebracja z przyjaciółmi św. Egidio – Jego Ekscelencja Msgr. Vincenzo Paglia, Prezes Papieskiej Akademii Życia

18 maja: Pielgrzymki z Vallecorsa

17:00: Eucharystia z Jego Ekscelencją Msgr. João Braz de Aviz, Prefekt Kongregacji Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego (CICLSAL)

28 maja: 20ta Rocznicą Kanonizacji w Bolesławcu (Polska)
Będą obecne S. Nadia Coppa, S. Monica Rini i S. Maria Grazia Boccamazzo

Rocznice ślubów zakonnych

21 maja - Wichita

70ta Rocznicą

S. Helen Lindsey

75ta Rocznicą

S. Tarcisia Roths

S. Rosina Mies

Nasze najlepsze życzenia i modlitwy

Urodziny: Świętujmy życie

70te Urodziny

S. Gun Choon Lydia Lee 17/05/1953 USA

S. Barb Smith 21/05/1953 USA

90te Urodziny

S. Longina Galek 25/05/1933 Wrocław

S. Grazia Chimienti 30/05/1933 Włochy

100te Urodziny

S. Francella Bahr 06/05/1923 USA

Wróciły do Domu Ojca

19/04/2023 **S. Giovina Petracca**

Włochy

19/04/2023 **S. Irene McGrath**

USA

28/04/2023 **S. Vincenza Carnevale**

Włochy

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXV, Wydanie 5, Maj 2023

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Debora Brunetti

Tłumaczenie:

S. Vesna Abramović - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki